

Pešková, Dagmar

Poděkování panu docentovi Jiřímu Gabrielovi u příležitosti jeho významného jubilea : pan docent Jiří Gabriel – můj ročníkový učitel

Studia philosophica. 2020, vol. 67, iss. 2, pp. 47-48

ISSN 1803-7445 (print); ISSN 2336-453X (online)

Stable URL (DOI): <https://doi.org/10.5817/SPh2020-2-6>

Stable URL (handle): <https://hdl.handle.net/11222.digilib/143630>

License: [CC BY-NC-ND 4.0 International](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

Access Date: 09. 12. 2024

Version: 20220831

Terms of use: Digital Library of the Faculty of Arts, Masaryk University provides access to digitized documents strictly for personal use, unless otherwise specified.

Poděkování panu docentovi Jiřímu Gabrielovi u příležitosti jeho významného jubilea

Pan docent Jiří Gabriel – můj ročníkový učitel

An Acknowledgement of Jiří Gabriel at the Occasion of his Jubilee

Jiří Gabriel – My Class Teacher

Dagmar Pešková

Lidé se setkávají často nevyzpytatelnými cestami osudu. Pak se jejich trajektorie rozejdou a zůstávají vzpomínky, které čas dokáže vybrousit do nádherného šperku. Já jsem se stala studentkou katedry filozofie a logiky v roce 1980 po svém neúspěšném pokusu o přijetí na Lékařskou fakultu v Brně a mým ročníkovým učitelem byl jmenován pan docent Jiří Gabriel.

Od samého počátku na mě působil vlídně a tak nějak otcovsky, což jsem v té době hodně potřebovala, neboť jsem vlastního otce dávno neměla a moc mi chyběl. Poprvé jsme se střetli tvář v tvář při zkoušce z dějin české filozofie, když jsem byla ve druhém ročníku. Dodnes si pamatuji, jak jsem celá schvácená trémou odříkávala nějaké naučené fráze z knihy Josefa Krále *Česká filozofie*, když v tom pan docent zaměřil moji pozornost na obraz zavěšený v jeho pracovně. Byly na něm stromy a on se mě zeptal, proč mají červené kmeny. Nevím, co jsem odpověděla, a ani jsem nechápala, proč se mě na to ptá. On velmi dobře věděl, že začínající vysokoškolský student nejistý a tonoucí v záplavě informací nepotřebuje snad nic tolik jako podporu svého zviklaného sebevědomí. Leč to jsem pochopila až mnohem později. Dodnes nevím, čím jsem mohla zapůsobit, ale dostala jsem od něj nabídku stát se členkou studentského kroužku české filozofie.

Tehdy mě směřoval k brněnskému filozofovi Blahoslavu Zbořilovi a k filozofii hodnot. Jako správná „dcera“ jsem ho nechtěla zklamat a s horlivostí sobě

vlastní jsem se pustila do studia. Již ve třetím ročníku jsem mohla předložit svoji studentskou vědeckou práci na toto téma. Pan docent Gabriel nám členům filozofického kroužku dokonce umožnil prezentovat výsledky našich prvních badatelských pokusů na konferencích věnovaných dějinám české filozofie, které sám v té době organizoval. Tím nám velmi pomáhal posilovat naše sebevědomí v exkurzích do často neproniknutelných houštin filozofického myšlení.

Své studium na katedře filozofie a logiky jsem zakončila diplomovou prací na téma *Axiologický systém Blahoslava Zbořila* a opět musím přiznat, že to byla právě osobnost pana docenta Gabriela, která mě motivovala k tomu, abych dlouhé hodiny vysedávala ve studovně Univerzitní knihovny, poctivě sbírala materiály, studovala články a sborníky a sepisovala podle svých sil a možností svoje závěrečné dílo.

Dodnes se mi také vracejí hřejivé vzpomínky na četné výlety po krajích českých, které se též uskutečňovaly pod vedením pana docenta Gabriela a při kterých dokázal vystupovat jako obyčejný člověk, který má kromě jiného rád sladká jídla. Tuto jeho stránku jsme všichni milovali a náš respekt k němu o to více stoupal.

Bylo by ovšem ode mě nespravedlivé, kdybych na tomto místě nezapomněla i ostatní členy katedry – Cetla, Nového, Šmajse, Hlavoně, Holzbachovou a Zouhara, kteří se také podíleli na utváření mého filozofického povědomí, již jenom třeba tím, jak úžasnou, kolegiální a takřka rodinnou atmosféru dokázali v těch letech na katedře vytvořit.

Po absolvování studia jsem měla uspokojující pocit. Jsem opravdu ráda, že mi nyní pan docent Jiří Gabriel u příležitosti svého významného jubilea dává možnost poděkovat mu za velkorysost, dobrou vůli, a především za nevšedně lidský přístup, jehož si i po všech těch letech hluboce vážím a který se stal východiskem i pro mou vlastní pedagogickou praxi.

PhDr. Dagmar Pešková

Klvaňovo gymnázium a Střední zdravotnická škola Kyjov
Komenského 549, Kyjov
peskova@gymkyjov.cz

Toto dílo lze užít v souladu s licenčními podmínkami Creative Commons BY-NC-ND 4.0 International (<https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/legalcode>). Uvedené se nevztahuje na díla či prvky (např. obrazovou či fotografickou dokumentaci), které jsou v díle užity na základě smluvní licence nebo výjimky či omezení příslušných práv.